

Planens Brugbarhed. Der foreligger altsaa, og det er temmelig naturligt, ingen saadan Plan; men, som sagt, selv om en saadan Plan foresaa, hvad vilde dette da sige Andet, end at denne Plan var bygget paa de Resultater, hvortil Artilleri-videnskaben i dette Dieblit er kommen, og at, dersom man skulde lægge en Plan adaare, denne da vilde komme til at see noget anderledes ud. Og selv om man havde en saadan Plan, vilde da noget Land i Berden gaae hen og sige: Alt, hvad vi have, duer ikke — thi det Meste af, hvad denne Plan indeholder, tør vel fornemmelig gaae i denne Retning — og Alt, hvad vi skulle have, skal være det Nyeste og Bedste. Siger noget Land i Berden dette, at man skal gjøre reent Bort, at man skal betragte det, som om man slet ikke har Noget, ved at sige: det og det skulle vi bruge, og derpaa fastslaae en Tidsgraendse af 3—4 Aar, inden hvilket det Hele skal være Nyt. Nei, det siger intet Land. De afveie Sagen efter alle foreliggende Forhold, det Samme er det, vi foreslaae at gjøre. Vi ville give Krigsbestyrelsen Velighed til at holde Skridt med Tiden, jaaledes som den selv erkjender, at den har kunnet gjøre med de hidtil givne Bevillinger. Lad os tage et andet Exempel. Vi have ogsaa et andet Materiel, nemlig Materielliet tilføes; vi have Kanoner og Skibe, det er Affutagerne til Kanonerne. — Jeg bruger et Udtryk, som er laant fra en meget sagkyndig Mand, hvis Dom om denne Sag Ingen vil underkjennde. Nu siger jeg, det kan med lige saa god Ret siges om alt vort Sømateriel, baade om Affutagerne, det vil sige Skibene, og om Materielliet som om Bestykningen til Land, at det ikke er tidsvarende. Vi have ikke Skibe, som kunne siges overfor de bedste, som nu frembringes, at være tidsvarende. Nu bygger man Laarne med 15 1/2 Tommers Plader, og vi have bygget med 5, 6, 7 til 8 Tommer. Men vil nu Nogen kalde det forsvarligt eller fornuftigt, om vi vilde sige: „Vi regne Alt det, vi have, for Intet; derimod lægge vi en ny Plan over, hvad vi skulle have efter vore Forhold og vor Stilling som Sønation“. Naar da en saadan saakaldet Plan foresaa, vilde da nogen

Mand stille det Forlangende til os, at vi skulle anskaffe f. E. 1/3 af, hvad der saaledes maatte antages at udfordres for fuldstændig at ombytte det Gamle og sætte Nyt i Stedet, naaget det dog maatte erkjendes ikke at kunne være tidsvarende, naar den Tid kom, da det var anskaffet. Jeg troer, at disse Overveielser turde tale for, at vi tage et altsidigere Hensyn, naar der er Tale herom, end de ærede Talere, der bruge det Ord, at vi skulle gjøre Alt, hvad der er muligt, idet vi nemlig tage Hensyn til, hvad der er gavnligt for vort Forsvars Udvikling efter de finantsielle Midler, som vi kunne anvende derpaa. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen) glædede os med, at vi, dersom vi fulgte Mindretallets Forslag, dog vilde nedsætte Budgettet med 1/4 Million. Sa, jeg turde maaskee anvende en anden Betragtning. Krigsbestyrelsen meente i 1866, at vi behøvede ordinært — deri indbefattet et ikke ubetydeligt Beløb til Krigsmateriel — til vort Hærforsvar 3 1/3 Million; omtrent ved denne Sum blev Mindretallet i Forsvarscommissionsen staaende, medens Commissionens Fleertal kom op til 3 1/2 Million, deri indbefattet mellem 2 og 300.000 Rd. til Fæstningsanlæg, Bygningsvæsen og Krigsmateriel. Dette Beløb er ordinært allerede overskredet med omtrent en halv Million, og naar vi nu bevilge 4 1/3 Million i det Hele, kan det ikke siges at være nogen Nedsættelse, men en betydelig Forhøielse af det, man under en anden Forudsætning har tænkt. Dette, troer jeg dog, hurde lages i Betragtning. Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Kofod), talte om at gjøre, hvad der var „muligt“; men han blev os dog nok egentlig fornuftig Forklaring skyldig paa denne Udtalelse; thi det kan forstaaes, og vi kunne meget godt sige, at Bort er det Mulige, ligesaa godt som det ærede Medlem kan sige, at det Mulige er 10 Kanoner. Naar vi indenfor disse Grændser bruge Ordet „muligt“, maa dets Forklaring heroe paa et Skjøn. Jeg tør antage, at Ordet „muligt“ i sin egentlige correcte, strenge Forstand betyder noget ganske Andet. Altsaa, den Beviisførelse forekommer mig ikke at høre herhen. Egesaalidt forstod jeg det ærede Med-